

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 689/2024
04.06.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Милене Рашић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету малолетног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног АА - адвоката Данила Јанковића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Пазару Км. бр. 76/23 од 11.02.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1-15/24 од 06.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА - адвоката Данила Јанковића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Пазару Км. бр. 76/23 од 11.02.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1-15/24 од 06.02.2024. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 4) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Км. бр. 76/23 од 11.02.2023. године према малолетном АА изречена је васпитна мера појачан надзор од стране родитеља и одређено да ће иста трајати од 6 месеци, а највише до 2 године, с тим да ће Центар за социјални рад у Тутину спроводити и извршавати наведену васпитну меру. Одлучено је и о трошковима поступка, а како је то ближе опредељено у ставу другом изреке.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1-15/24 од 06.02.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног АА и решење Вишег суда у Новом Пазару Км. бр. 76/23 од 11.02.2023. године, потврђено.

Бранилац малолетног АА - адвокат Данило Јанковић, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, из свих законом прописаних

разлога, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и побијана решења преиначи „на тај начин што ће укинати наведене одлуке и вратити предмет на поновно суђење“.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца малолетног АА сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА - адвоката Данила Јанковића неоснован је у делу који се односи на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, док је у преосталом делу захтев недозвољен.

Бранилац малолетног АА у захтеву за заштиту законитости иако не нумериш, указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, наводима да је у току истражног поступка и у поступку за изрицање васпитне мере учествовао исти судија, а што је у супротности са Законом о малолетним учиниоцима кривичних дела.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости, Врховни суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Тачно је да је, у конкретном случају, по захтеву за покретање припремног поступка јавног тужиоца Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару према малолетном АА због основане сумње да је учинио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, судија за малолетнике Вишег суда у Новом Пазару, ББ поступао у припремног поступку (а не у истражном поступку како то погрешно означава бранилац), као и да је именовани судија поступао као председник већа за малолетнике истог суда који је, након одржаног главног претреса, мериторно одлучивао о предлогу јавног тужиоца за изрицање васпитне мере према малолетном АА.

Међутим, учешћем истог судије у наведеним фазама првостепеног поступка није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) у вези са чланом 37. став 1. тачка 4) ЗКП, на коју се указује у захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног АА јер, супротно наводима захтева, Закон о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица садржи изричите одредбе о поступању, у првостепеном кривичном поступку према малолетницима, истог судије за малолетнике надлежног суда у припремног поступку и као председника већа за малолетнике у седници већа и на главном претресу (чл. 63. и 73. у вези са чл. 42. тог Закона), због чега нема места сходној примени, у смислу члана 4. истог Закона, општих одредаба кривичнопроцесног закона о изузећу судије, из члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, које су у супротности са цитираним одредбама Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, које се примењују у овом случају.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Наиме, бранилац малолетног у преосталом делу захтева за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, наводима да је дело које је учинио малолетни АА учињено у стању повишене раздражености, да је то била изузетна ситуација, тако да сматра да исти неће више вршити кривична дела и да је само вођење поступка позитивно утицало на малолетног АА да у будућности не врши кривична дела, из којих разлога је било целисходно обуставити вођење кривичног поступка према окривљеном, а нарочито када се има у виду изведени докази и мишљење Центра за социјални рад.

Међутим, одредбама члана 485. став 4. ЗКП, које прописују разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда и против поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА, у напред наведеном делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић